

Szentmise olvasmányai – Évközi 22. vasárnap (C) 08.31.

KEZDŐÉNEK (Vö. Zsoltár 85,3-5)

Könyörülj rajtam, Uram, mert egész nap hozzád kiáltok: mert te, Uram, jóságos vagy és szelíd, és nagy irgalmú azokhoz, akik segítségül hívnak téged.

KÖNYÖRGÉS

Erősség Istene, te vagy a legfőbb jó és minden jónak forrása. Önts szívünkbe irántad való szeretetet, és a vallásos lelkiületet növelj bennünk. Kérünk, gyarapítsd és atyai gondviseléssel őrizd meg lelkünkben kegyelmi ajándékaidat. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Sirák fia könyvéből (3,19-21.30-31)

Aki megalázza magát, kegyelmet talál Istennél.

Fiam, alázattal vidd végbe tetteidet, és jobban szeretnek majd, mintha adakoznál. Nagy vagy? Annál inkább alázd meg magadat, akkor majd kegyelmet találsz Istennél. Mivelhogy igen nagy az Isten hatalma, tiszteletben tartják az alázatosak. Nincs gyógyír a gőgös embernek sebére, a gonoszság vert benne gyökeret, és nem is veszi észre. A bölcs szív nyitva áll a bölcsök szavának, s a figyelmes fül bölcsességre vágyik.

VÁLASZOS ZSOLTÁR 67,4-5ac.6-7ab.10-11. (2. tónus)

Válasz (V): Jóságodban Istenünk, * hajlékot készítesz A szegénynek.

Örvendjenek az igazak és ujjongjanak Isten színe Előtt, * és örömköbben ujJONGjanak. Énekeljete az IsTENnek, † nevének zsoltárt ZENGjete, * valóban Úr AZ ő neve. (V)

Árváknak atyja és özvegyek GYÁmola, * Isten az ő szentséges tempLOmában.

Isten a hontalannak otthont KÉszít, * a rabnak visszaadja szaBADságát. (V)

Bőséges esőt adtál, Istenünk, * örökségedbe, ellankadt népedbe új eRŐT öntöttél.

Lakást adtál nyájadnak azon a FÖLdön, * amelyet jóságodban szereztél a szegények-NEK, Istenünk. (V)

SZENTLECKE a Zsidókhoz írt levélből (12,18-19.22-24a)

Az ószövetségi áldozatok megszűntek: járuljunk Jézus örök áldozatához!

Testvéreim! Ti nem kézzel tapintható hegyhez, és lobogó tűzhöz járultatok, sem sűrű homályhoz, sötétséghez, sem forgószélhez, harsonazengéshez vagy mennydörgő szózatához, amelynek hallatára (a zsidók) könyörögni kezdtek, hogy ez a hang ne szóljon tovább hozzájuk. Nem, ti Sion hegyéhez járultatok, az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez, az angyalok ezreihez, az égben számon tartott elsőszülöttek ünnepi sokadalmához és gyülekezetéhez, mindnyájunk bírójához, az Istenhez, a tökéletes igazak lelkeihez, az új szövetség közvetítőjéhez, Jézushoz.

ALLELUIA (Máté 11,29ab) (2. tónus)

Jézus mondJA: † „Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok TÖlem, * mert szelíd vagyok és alázaTOS szívű.”

EVANGÉLIUM Szent Lukács könyvéből (14,1.7-14)

A kevélyt megalázzák, az alázatost dicsőségre emelik. Szeretetből tegyük a jót, ne pedig a viszonzás reményében!

Az egyik szombaton Jézus betért egy vezető farizeus házába, hogy nála étkezzék. Amikor észrevette, hogy a meghívottak válogatják az első helyeket, egy példabeszédet mondott nekik. „Amikor lakomára hívnak – kezdte –, ne ülj az első helyre, mert akadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is. Ha ez megérkezik, odajön, aki meghívott titeket, és felszólít: »Add át a helyedet neki.« És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod. Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda odajön, így szóljon hozzád: »Barátom, menj följebb.« Milyen kitüntetés lesz ez számodra a többi vendég előtt! Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják.” Ekkor a házigazdához fordult: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, mert azok is meghívnak és viszonozzák neked. Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat.”

FELAJÁNLÓ KÖNYÖRGÉS

Urunk, Istenünk, szerezzon nekünk mindig üdvösséges áldást ez az áldozati adomány, hogy ami ebben a misztériumban történik, annak ereje életté váljék bennünk. Krisztus, a mi Urunk által.

ÁLDOZÁSI ÉNEK (Zsoltár 30,20)

Milyen nagy a te jóságod, Uram, melyet a téged félőknek tartogatsz. *Vagy*

Boldogok a békességszerzők, mert Isten fiainak hívják majd őket. Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert övék a mennyek országa. **(Máté 5,9-10)**

ÁLDOZÁS UTÁNI KÖNYÖRGÉS

Mennyei asztalod kenyerével tápláltál minket Urunk, Istenünk. Kérünk, a szeretetnek ez a tápláléka erősítse szívünket, hogy testvéreinkben neked szolgáljunk. Krisztus, a mi Urunk által.

A mai evangélium egyik tanítása, hogy találjuk meg mindig a helyünket egy adott esetben. Rá kell érezzünk a mindennapokban, hogy mikor kell szólnunk, és mikor maradjunk csendben. Mikor tolakodjunk előre és mikor maradjunk hátul. Mikor vagyunk fontosak és mikor nem mi vagyunk a középpont. Ha jó értelemben kritikus a gondolkodásunk és jól működik a belső irányítunk, akkor mindig a megfelelő helyre fogunk leülni. Ha pedig érdemtelenül tülekszünk a fő helyekre, akkor meg kell állnunk és elgondolkoznunk az önvizsgálat során azon, hogy miből is fakad az önzőségünk és a feltűnősködésre való hajlamunk. Az evangélium másik gondolata pedig az üdvösségünkre nézve hasznos adakozásról-elfogadásról szól. Tudunk-e úgy adni bármit is (akár nagyobb értéket is), hogy nem várjuk azt vissza? Eltudjuk-e engedni az adósságokat? Merünk-e úgy elfogadni bármit is, hogy nem akarjuk azt rögtön visszaadni? Fontos, hogy úgy tudjunk adni, hogy ne várjunk cserébe semmit, s jusson eszünkbe, hogy mi is sokszor érdemtelenül kapunk ezt-azt.